

Spotkanie synodalne w rodzinie

Rodzina jest najmniejszą komórką Kościoła, ale odgrywa istotną rolę we wspólnocie Kościoła i jego rozwoju.

To właśnie rodziny są najważniejszymi ośrodkami ewangelizacji Kościoła, to w rodzinach dokonuje się pierwszy przekaz wiary, a jej członkowie żyjąc w świecie (w miejscu pracy, nauki, wypoczynku itp.) powołani są do głoszenia Dobrej Nowiny swoim życiem i słowem.

Dlatego zapraszamy wszystkie wspólnoty rodzinne do włączenia się proces synodalny. Celem *synodu o synodalności* jest ponowne odkrywanie swojego miejsca we wspólnocie Kościoła, wzajemne słuchanie siebie, otwarcie się na działanie Ducha Świętego i wspólne podążanie drogami, które Pan Bóg nam wyznacza.

Jak przeprowadzić spotkanie?

Na spotkanie zapraszamy wszystkich członków rodziny, rodziców, dzieci, innych domowników (rodziców/teściów, dalszą rodzinę mieszkającą wspólnie).

Można też spotkać się w kilka rodzin, dobrze jest, aby w spotkaniach uczestniczyli wszyscy członkowie rodzin (także dzieci i młodzież). *Uwaga – jeśli w spotkaniu uczestniczy większa liczba rodzin, należy skorzystać ze schematu spotkania grupowego/wspólnotowego.*

Znajdujemy czas na rozmowę (ok. 1-1,5 godziny); dobre miejsce na spotkanie – można urządzić małą uroczystość domową (z kawą, herbatą, ciastem), żeby dzieci/młodzież miały poczucie, że uczestniczą w czymś ważnym.

Przed spotkaniem należy przygotować sobie formularz odpowiedzi oraz pytania, na które chcemy wspólnie szukać odpowiedzi.

Przebieg spotkania:

1. Wspólna modlitwa
2. Przedstawienie pytań do wspólnego dzielenia się:
 - a. Jak postrzegam dziś Kościół katolicki (ten mój parafialny, diecezjalny, lokalny, wspólnotowy)
 - b. Co uważam w tym Kościele za szczególną wartość, a co za szczególną słabość?
 - c. W jaki sposób – na miarę naszych możliwości – możemy te rozpoznane słabości przewyciężyć?

Można również posłużyć się pytaniami pomocniczymi, jednak w takim przypadku, należy pytania wcześniej wybrać.

3. Chwila modlitewnej ciszy.
4. Każdy z uczestników wypowiada się na temat postawionych pytań – można odpowiadać na każde pytania z osobna – wtedy rozmowa może stać się głębsza. Jedna osoba np. matka notuje w formularzu najważniejsze myśli każdego z członków rodziny. Podczas wypowiedzi danej osoby (np. matki), ktoś inny robi notatki.
5. Chwila modlitewnego milczenia – indywidualne przygotowanie do odpowiedzi na pytanie: co w tym, czym dzielili się pozostali uczestnicy spotkania, poruszyło mnie najbardziej. (*Uwaga, rolę rodziców zwłaszcza młodszych dzieci jest docenienie wypowiedzi dzieci. Uwaga: nie krytykujemy innych, nie wchodzimy w polemikę.*)
6. Druga runda odpowiedzi – wszyscy się wypowiadają.

Opcjonalnie:

7. *Czas modlitewnego milczenia – indywidualne przygotowanie do odpowiedzi na pytanie: co w tym momencie spotkania w szczególny sposób mnie dotyka – czym jeszcze chciałbym/ chciałabym podzielić się z uczestnikami spotkania (myśli, skojarzenia, obrazy, rodzące się uczucia).*
8. *Trzecia runda odpowiedzi – zabierają głos tylko osoby, które chcą.*
9. Modlitwa na zakończenie

Po spotkaniu: uzupełniamy formularz i przesłamy pod wskazany adres mailowy.

Jeśli dzieci chętnie włączą się w omawiane kwestie, wato w kolejnych dniach/ tygodniach kontynuować takie spotkania rodzinne, zapraszając dzieci i młodzież do rozmowy w ważnych kwestiach wiary, Kościoła, moralności. Można skorzystać wówczas z pytań dodatkowych lub wrócić do spraw, które zostały poruszone w pierwszej rozmowie.